

Fekete Vince

ISZAP¹

*„...mártottál-e már
hófehér cukrot barna lébe”
Dsida Jenő: A sötétség verse*

Pumpálom a vizet a pincéből megállás
Nélkül szívja nyomja a bűvárpompa zizeg
A lépcsők alján remeg reszket ha homok
Kerül a csőbe éjfél van reggel van dél van
Aztán este aztán éjfél megint ki tudja hány
Köbméter víz a mélyben a sötétben úsznak az almák
A ballonok káposztáshordó libeg felém ömlik
Hömpölyög áramlik szembe minden ahogy az
Ajtót kinyitom jönnek a befőttesüvegek a sötétből
A becsavart kupakkal jönnek a zacskók
A tuskóból készült ülőkék méltóságteljesen

Ringanak bő méterre beázva már a falak az ajtók
Ázik a még stabilan álló rönkasztal is a
Villanykörte sárgás fényében térdig a hideg
Vízben cipőben nadrágban mi ez itt kérdezem
Mi ez ilyen még sose volt az eső a csatorna mi
Ez ahogy szinte kötésig járok már nincs szolgálat
A városban a megyeszékhelyet kell hívni nem tartozik
Rájuk káromkodom sisterség a szomszédból
Ahogy lehajlok az egykori polgármesteréből
Onnan folyik ömlik áramlik a pincémbe és folyik a
Szomszéd pincéjébe lebegnek az almák a szatyrok

A befőttesüvegek a kupakkal szivárog beléjük
Egy-egy csepp de bírják még úsznak jönnek

---

1 „Meghalt Térey...” 2019. június 3. 10:37

Az almák a zacskók a korsók a ballonok aztán
A szerelők kis kutyapicsázás után a főnök
Aki már lefeküdt *felveszi* kétségbeesetten
Telefonál a diszpécser a megyeszékhelyről jönnek
Enyhén kapatosan lóhalálában küldik őket ki itt az
Újságíró mondja az egyik öblösen bele az udvartér
Végi aknába ahogy ereszkedik elzárja de semmi át
Az utca végébe semmi ott is semmi csak a rendőrség
Előtt lehet csak a Mester utcában lehet mondja levegőt

Kapkodva a kapatosabb aki épp poharazgatás mellől
Jött a barátjával ő is bólogat úsznak az almák
Úszik minden a mélyben a sötétben lengedeznek
A befőttes üvegek bírják még csak cseppenként
Szívárog beléjük a víz bírják még összekoccannak
Majd odébb libegnek kulcs kell rendőr nélkül betörni
Sem lehet az ajtót hol a kulcs Temető utca 14 b. Temető
Utca 14 bé mondogatom az autóban miközben a fények
Az árnyak játékát nézem a főtéren miközben szívja és
Nyomja a pompa miközben teljes kapacitással ömlik a
Szomszéd pincéjében az Ubul bácsiében a víz ebben

A rideg lépcsőházban ahol őt is megtalálták évekkal
Ezelőtt már ki volt hülve mondja a szomszéd ebben
A házban ahol később a szász feleségre is rábukkantak
Mondja a mester nem volt szerencsájük az élethez
Nem volt mondja a szomszéd két unokájuk született
És mindketten egy medencébe fulladtak bele Németbe'
Saját házuk udvarán nem volt szerencsájük megyünk végre
A kulccsal le az ő pincéjébe kötésig ér a víz ott is és
Sistereg és zúg és ömlik a falon végig létrákat teszünk
Valahogy el kell jutni a főcsaphoz valahogy el kell zárni
Indul a mester inog megy inog egy üres zsákkal hogy

Rádobja a sugárzó csőre mint egy krokodil szemére és
Akkor hirtelen elhalkul csak cseppek hallatszanak
Ritmikusan a mélyből egy kettő három négy mint

A szív miközben surrog a pumpa szívja nyomja
Szívja nyomja kifelé a sötétségből lemegek
Felkattintom a villanyt jönnek megint a befőttesüvegek
Koccannak megint a villanyfényben összekoccannak
Majd odébb libbennek látom ahogy alámerül
Egy-kettő amint feltelik lassan a beszivárgó
Lével alá a pincemélybe alá az iszapba alá a sötétbe
Mintha az örök sötétségbe leoltom a villanyt és

Felmegek fel az utcánkba az udvartérbe a kockaköveken
Kövören csavarog a műanyag cső szívja nyomja
A vizet a kanálisba surrog ömlik kint süt a nap
Éj volt éjfél volt reggel volt *Most* dél van süt a
Nap simogat simít becéz úszunk a napfényben
Isten befőttes üvegei a karok a fénybe merülnek
Ahogy előre húzzák a testeket ezt a siklást szeretni
Amelyet csak a fej ide-oda forgása szakít meg a
Lélegzetvétel szabályos ütemét egy kettő három
Jobbra egy kettő három balra hogy nincs más cél
Mint egy képzeletbeli pont amely a lehető legtávolabb

Van előtted amilyen távolra csak ki tudod nyújtani a
Karodat racionalizálni a test mozgását hogy
Csendben haladhassál elfelejteni minden egyebet
Csak a mozgás szépségére gondolni csak a napfényre
És menni csak előre csendben menni csak lengedezni
Lebegni lengni lenni a fényben s aztán – alámerülni...